

Arrest

nr. 218 680 van 22 maart 2019
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten M. DOUTREPONT en
P. DELGRANGE
Haachtsesteenweg 55
1210 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Gambiaanse nationaliteit te zijn, op 4 januari 2018 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 6 december 2017 tot weigering van de afgifte van een visum kort verblijf.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 11 januari 2018 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 januari 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 maart 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. DELGRANGE, die loco advocaat M. DOUTREPONT verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekende partij dient op 12 oktober 2017 een aanvraag voor een visum kort verblijf in.

1.2. Op 6 december 2017 wordt dit visum geweigerd. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"Motivatie

Wettelijke referenties: Het visum wordt geweigerd op basis van artikel 32 van verordening (EG) 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke code

- Het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf zijn onvoldoende aangetoond*
Betrokkene maakt niet voldoende duidelijk wat hij juist komt doen in België: hij verklaart dat hij komt vertellen over hoe men leeft in Gambië.

Bijgevolg is het reisdoel onvoldoende aangetoond.

- Ontbreken recent verlofattest dat de duur van het gevraagde verblijf dekt.*

- Uw voornemen om het grondgebied van de lidstaat vóór het verstrijken van het visum te verlaten kon niet worden vastgesteld*

Betrokkene levert onvoldoende waarborgen die de terugkeer naar zijn land van origine garanderen omwille van volgende cumulatieve redenen:

Betrokkene is jong, ongehuwd en hij reisde nooit eerder binnen het Schengengebied.

Betrokkene toont niet aan te beschikken over voldoende regelmatige persoonlijke bestaansmiddelen.

Betrokkene legt geen afdoende bewijzen voor van resterende belangen in zijn land van origine."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste middel betoogt de verzoekende partij als volgt:

"EERSTE MIDDEL:

Schending van een substantieel vormgebrek, afwezigheid van handtekening van de bestreden beslissing

De bestreden beslissing is niet getekend. Onderaan de motivering staat enkel te lezen: "Voor de Minister: V. (..) L. Attaché."

Dit vormt een substantieel vormgebrek waardoor de bestreden beslissing vernietigd moet worden.

Uw Raad heeft inderdaad al meermaals geoordeeld dat de afwezigheid van handtekening op een beslissing van weigering van een visum tot de vernietiging van de beslissing moet leiden:

« Il y a lieu de souligner, comme de notoriété publique, un moyen de l'absence de signature de l'acte attaqué.

En effet, il ressort de l'acte administratif que la décision n'est pas signée. Le Conseil est par conséquent dans l'impossibilité de vérifier si la décision a été prise par l'Administration légalement habilitée pour ce faire.

Il convient en conséquence d'annuler l'acte attaqué dans la mesure où l'absence de signature ne permet pas de contrôler la compétence de l'auteur de l'acte »

(CCE, n°5374 du 21.12.2007)

En :

"De loutere vermelding "Voor de Minister: B.B.. Attaché" en het gegeven dat deze zelfde naam in het administratief dossier op het beslissingsformulier figureert laat niet toe zonder meer vast te stellen dat de bestreden beslissing kan worden toegerekend aan voornoemde attaché, aangezien noch op de bestreden beslissing noch op het beslissingsformulier een handmatige dan wel elektronische handtekening staat en de vermelding van deze naam en hoedanigheid in wezen door eender wie kan zijn aangebracht zonder dat blijkt dat deze persoon effectief is tussengekomen of de uiteindelijke beslissing heeft genomen.

De Raad stelt, gelet op hetgeen voorafgaat, vast dat de in casu bestreden beslissing een substantieel vormgebrek vertoont (RvS 8 mei 2009, nr. 193.106) waardoor hij niet in de mogelijkheid is wettelijk te controleren wie de werkelijke auteur is van de bestreden beslissing en of deze hiertoe de vereiste bevoegdheid heeft.

In het hedendaags privaats en publiek procesrecht wordt het ontbreken van een handtekening beschouwd als een vormgebrek dat kan worden geregulariseerd (RvS 14 juli 2015, nr. 231.943).

De Raad kan evenwel slechts vaststellen dat verweerder geen nota met opmerkingen heeft neergelegd en geen enkele ondernomen actie blijkt om het aangevoerde vormgebrek te regulariseren of te remediëren.

Het middel is in de besproken mate gegrond."

(RvV, nr. 1 87 096 van 19 mei 2017)

Dezelfde conclusie moet in casu worden getrokken.

Het middel is gegrond."

2.2. De bestreden beslissing die de verzoekende partij bij haar verzoekschrift voegt, bevat inderdaad geen handtekening. Zij bevat onderaan de vermeldingen “*Voor de Minister: V., L. (...) Attaché*”.

Geen enkele bepaling van de Vreemdelingenwet of enige uitvoeringsbepaling daarvan bepaalt echter dat de beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen die betekend worden een manueel aangebrachte handtekening dienen te bevatten (cf. RvS 30 september 2008, nr. 186.670).

Elk optreden van een overheid dient zijn oorsprong te vinden in wettelijke bepalingen die haar bevoegdheden toekent. Wanneer een overheid optreedt op een domein dat niet aan haar bemoeiing is overgelaten, is er sprake van machtsoverschrijding. De bevoegdheid van de steller van de akte is een kwestie die de openbare orde raakt. Hieraan kan men verbinden dat op grond van de vermeldingen van de akte moet kunnen worden nagegaan of zij getroffen werd door een bevoegde ambtenaar aangezien er geen vermoeden bestaat dat de akte uitgaat van de bevoegde ambtenaar. Uit het bovengestelde volgt algemeen dat een beslissing die getroffen wordt door de gemachtigde van de minister, c.q. staatssecretaris, minstens de naam en de graad van de ambtenaar dient te vermelden die de beslissing getroffen heeft. Door het feit dat een ambtenaar een beslissing (manueel) ondertekent, eigent hij zich de beslissing toe en authentificeert hij deze: hiermee toont hij aan dat hij degene is die de beslissing getroffen heeft. Het geheel, namelijk de vermelding van de naam en de graad van de ambtenaar en de (manuele) handtekening van deze ambtenaar, maakt dat nagenoeg volledig bewezen is dat de bevoegde ambtenaar de beslissing getroffen heeft. Degene die de manuele handtekening betwist, zal de strafprocedure op grond van valsheid in geschrifte dienen op te starten.

Aan de hand van de duidelijk leesbare vermeldingen die op de betekende beslissing onderaan figureren, namelijk “*Voor de Minister, V., L. (...) Attaché*”, kan de verzoekende partij vaststellen wie de bestreden beslissing genomen heeft en in welke hoedanigheid deze persoon de beslissing genomen heeft. De verzoekende partij wordt aan de hand van deze vermeldingen in staat gesteld om na te gaan of de auteur van de beslissing in de vermelde hoedanigheid wel bevoegd was om de bestreden beslissing te treffen.

Mocht de verzoekende partij daaromtrent enige twijfels hebben, stond het haar vrij het administratief dossier te raadplegen. Hierin bevindt zich een “*Visum beslissingsformulier kort verblijf*” waarop de vermelding “*Weigering*” figureert, waarbij vermeld wordt “*Gevalideerd door: V., L. (...) attaché*”, “*(...) Datum van voorlegging: 30/11/2017, Eindbekrachtiging: 30/11/2017*” gevolgd door de motivering die ook figureert op de aan de verzoekende partij betekende beslissing.

Gelet op het voorgaande dient op grond van de hierboven uiteengezette vermeldingen die figureren op het beslissingsformulier kort verblijf te worden geconcludeerd dat met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid de genaamde V., L. die de hoedanigheid van attaché heeft, de bestreden beslissing heeft genomen.

De verzoekende partij betwist nergens dat een attaché niet de bevoegdheid heeft om de bestreden beslissing te treffen. Indien de verzoekende partij twijfelt aan de authenticiteit van de hierboven vermelde beslissing en er van uitgaat dat de naam van V., L. door derde onbevoegde personen gebruikt werd, dient zij een procedure houdende valsheid in geschrifte in te stellen. Tot bewijs van het tegendeel moet worden aangenomen dat de betrokken beslissing authentiek is (cf. RvS 28 november 2005, nr. 151.771).

In zoverre de verzoekende partij nog verwijst naar arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, dient in herinnering te worden gebracht dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3679 (c)).

2.3. Het eerste middel kan niet worden aangenomen.

2.4. In een tweede middel betoogt de verzoekende partij als volgt:

“*TWEEDE MIDDEL:*

Schending van artikel 32 van de verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode (hierna: de Visumcode),

van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, alsook de schending van de beginselen van behoorlijk bestuur, met name de zorgvuldigheidsplicht, de motiveringsplicht en het redelijkheidsbeginsel; de manifeste appreciatiefout;

Elke administratieve beslissing moet gebaseerd zijn op een zorgvuldig onderzoek, rekening houdend met het geheel van de relevante elementen.

De formele motivering van de bestuurshandelingen is een substantiële vormvereiste, dat de vermelding inhoudt, in het instrumentum van een bestuurshandeling, van de feiten, de juridische regels die worden toegepast en een beschrijving van hoe de aangegeven feiten op basis van de juridische regels tot de beslissing aanleiding hebben gegeven.

Deze verplichting werd door de wet van 29 juli 1991 veralgemeend voor alle individuele bestuurshandelingen.

Het doel van de bepalingen van deze wet is om het bestuur te verplichten om aan de rechter een sterke basis te bieden voor de wettigheidscontrole, "l'obligation générale de motiver les actes administratifs en la forme constitue aussi une garantie essentielle pour le bon fonctionnement, c'est-à-dire pour le contrôle de la légalité des actes administratifs" (Dominique Lagasse, la loi du 29/7/1991, J.T., 1991, bl. 737).

« De wet stelt dat de motivering afdoende moet zijn. Dat betekent dat de motivering meer moet zijn dan een louter abstracte en vormelijke stijlformule en dat ze in rechte en in feite evenredig moet zijn met het belang van de genomen beslissing. De motivering moet bovendien pertinent zijn, d.w.z. duidelijk te maken hebben met de beslissing, en draagkrachtig zijn, d.w.z. dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te schragen" (J. Vande Lanotte, G. Goedertier, Overzicht Publiekrecht, Die Keure, 2007).

E. Cerexhe en J. Vande Lanotte preciseren eveneens dat "Lorsqu'il s'agit de décisions qui ont fait l'objet de discussions au sujet desquelles l'autorité dispose d'un large pouvoir d'appréciation, la motivation doit être détaillée." ; (l'obligation de motiver les actes administratifs, Bruges, La Chartres, 1992, page 6) ;

Het zorgvuldigheidsbeginsel verplicht het bestuur om te « veiller avant d'arrêter une décision, à recueillir toutes les données utiles de l'espèce et de les examiner soigneusement, afin de prendre une décision en pleine et entière connaissance de cause » (RvS., 23 februari 1996, nr 58.328), en dat er overgegaan zou worden tot een «examen complet et particulier des données de l'espèce, avant de prendre un décision ». (RvS, 31 mei 1979, nr 1 9.671).

De Raad van State heeft ook geoordeeld dat « l'obligation matérielle de prudence requiert que lors de la préparation et de la prise d'une décision des autorités, tous les facteurs et circonstances pertinents soient soupesés. La prudence lors de la découverte des faits et l'exigence d'un examen prudent constituent un élément essentiel de droit » (RvS ne 130.662, 27 april 2004, A.P.M. 2004, liv.5, 99).

Op basis van artikel 62, §2 van de Vreemdelingenwet dienen de administratieve beslissingen afdoende met redenen te worden omkleed.

Gezien het Hof van Justitie verder heeft gesteld dat de verplichting om een visum af te leveren bestaat indien de voorwaarden voorhanden zijn en dat dit ook betekent dat er geen redelijke twijfel bestaat over het voornemen van verzoekster om het grondgebied van de betrokken lidstaat tijdig te verlaten (HvJ 19.12.2013, C-84/12, Koushkaki/Duitsland).

Artikel 23, lid 4 van de Visumcode bepaalt dat een visum kan worden geweigerd overeenkomstig artikel 32, lid 1 van de Visumcode. Dit gaat om een exhaustieve lijst van de weigeringsgronden.

Artikel 32, lid 1 van de Visumcode bepaalt:

"Onverminderd artikel 25, lid 1, wordt een visum geweigerd:

a) indien de aanvrager:

i) een vals, nagemaakt of vervalst reisdocument heeft overgelegd;

ii) het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf niet heeft aangetoond;

iii) niet heeft aangetoond over voldoende middelen van bestaan te beschikken, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor zijn terugreis naar het land van herkomst of verblijf, of voor doorreis naar een derde land waar hij met zekerheid zal worden toegelaten, of in de mogelijkheid te verkeren deze middelen legaal te verkrijgen;

iv) in de lopende periode van zes maanden reeds drie maanden op het grondgebied van de lidstaten heeft verbleven op grond van een eenvormig visum of een visum met territoriaal beperkte geldigheid;

v) ter fine van weigering van toegang in het SIS signaleerd staat;

vi) wordt beschouwd als een bedreiging van de openbare orde, de binnenlandse veiligheid, de volksgezondheid als omschreven in artikel 2, lid 19, van de Schengengrenscore, of de internationale betrekkingen van één van de lidstaten, en met name of hij om dezelfde redenen met het oog op weigering van toegang signaleerd staat in de nationale databanken van de lidstaten;

vii) in voorkomend geval, niet heeft aangetoond te beschikken over een toereikende en geldige medische reisverzekering,

of

b) indien er redelijke twijfel bestaat over de echtheid van de door de aanvrager overgelegde bewijsstukken of over de geloofwaardigheid van de inhoud ervan, de betrouwbaarheid van de verklaringen van de aanvrager of zijn voornemen om het grondgebied van de lidstaten te verlaten vóór het verstrijken van de geldigheid van het aangevraagde visum."

In casu gaat Dienst Vreemdelingenzaken compleet voorbij aan de elementen die door verzoeker werden aangegeven. Verder baseert ze haar beslissing zonder rekening te houden met de bewijselementen die door verzoeker werden aangeleverd.

Gezien verzoeker dan ook aan alle voorwaarden voldoet, dient hem een visum te worden toegekend.

Eerste onderdeel: schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de motiveringsplichten doordat de bestreden beslissing geen rekening houdt met de elementen die neergelegd werden bij de visumaanvraag..

Uit het geheel van de bestreden beslissing blijkt dat verwerende partij geen rekening heeft gehouden met de elementen die verzoeker neergelegd heeft bij zijn visumaanvraag.

• Verwerende partij stelt dat het doel van het verblijf onvoldoende aangetoond zou zijn

Men leest in de bestreden beslissing: "Betrokkene maakt niet voldoende duidelijk wat hij juist komt doen in België: hij verklaart dat hij komt vertellen over hoe men leeft in Gambië.

Bijgevolg is het reisdoel onvoldoende aangetoond".

Er werd nochtans in de begeleidende brief van de raadvrouw bij de visumaanvraag aangegeven:

"Na verschillende reizen van leden van de VZW naar Gambia wenst deze zijn coördinator nu naar België te laten komen om van het werk en de werking van hun project in Gambia te getuigen.

(...)

Het project van verzoeker is om hier in België het project waarvoor hij in Gambia werkt, te komen bezoeken.

Hiertoe zal hij worden opgevangen en volledig ten laste worden genomen door het echtpaar S. (..)-C. (..), die beiden bestuurders zijn van de VZW "Halaai Xale Gambia".

(stukken 21, 22, 27 en 30)

Hij is tevens uitgenodigd om deel te nemen met het project in het Heilig Hart-Instituut te Heverlee in de maand januari.

(stuk 28)"

In het stuk 1 van de visumaanvraag schreven Astrid C. (..) en Pieter S. (..) van HALAAI XALE Gambia vzw:

"Hierbij nodigen we B. M. (..), geboren op 3/12/1 976 te Banjul, uit om in België onze activiteiten te komen voorstellen en te ondersteunen. Het is zowel voor onze organisatie heil als de organisatie in Gambia een meerwaarde dat B. M. (..) ons hierbij voor een korte periode kan bijstaan. Batou, als onze coördinator in Gambia, kan vanuit het standpunt van de lokale bevolking komen toelichten wat het werk van onze vzw betekent. Hij kan vanuit eerste bron de noden verduidelijken van zijn dorp. Hij kan uit naam van de vzw de organisaties en de scholen waar we mee samenwerken bedanken.

Deze ervaring kan er voor zorgen dat de gemeenschap van hem verneemt welke inspanningen er hier geleverd worden om aan fondsen te komen en een realistischer beeld geven van België en bij uitbreiding Europa. De wisselwerking tussen beide landen en culturen is een meerwaarde."

Stuk 28 van de visumaanvraag was een uitnodiging door het Heilig Hart-Instituut Heverlee, waarin vermeld werd:

"We hereby send you the invitation to take part in the charity project our school is organizing at the start of the second term. You're scheduled in a number of classes and sessions for different classes end of January. The goal is that you, from your real life experience, talk about the daily life in Gambia. How people can make a living, about the circumstances, about education and this from your real-life experience as a Gambian. And also how even small development projects can help on a local scale (...). The project fits in as part of the attainment targets for the pupils regarding North-South cooperation, solidarity, etc.

We really hope that the plan to come over to talk about this matter, as a personal witness on the situation and as a helper in the organization Halaai Xale, will be realized."

Stuk 29 preciseert verder de activiteiten waarvoor verzoeker uitgenodigd werd in België:

"Voor de fondsenwerving hebben we een aantal activiteiten opgezet zoals de restaurantdag op 1 8 november, projectwerking met scholen, deelnamestand op Kerstmarkten,...

Naast deze activiteiten voor fondsenwerving hebben wij als vzw ook onze wettelijke verplichtingen. Hierbij verwijs ik o.a. de verplichte jaarlijkse algemene vergadering waarop alle bestuurder hun aanwezigheid vereist is, B. M. (..) zijn aanwezigheid is dus vereisd.

Hierbij nodigen we B. M. (..), geboren op 3/12/1976 te Banjul, uit om in België zijn verplichting te voldoen om als lid van de 'board of trustees' aanwezig te zijn op de jaarlijkse statutaire vergadering van

de door ons Gambia opgerichte 'charitable organisation'. (...) Bijgevolg is het ten zeerste gepast dat B. M. (...) hiervoor aanwezig is in België. Het is organisatorisch en financieel veel interessanter om de heer M. (...) naar België te laten komen, dan dat 5 Belgen zich naar Gambia moeten verplaatsen en kort verblijven."

De brief legt verder uit hoe de getuigenissen van verzoeker belangrijk zijn voor de fondsenverwerving van de VZW in België.

Stuk 33 was dan ook de uitnodiging voor de Algemene Vergadering.

Uit deze stukken blijkt het reisdoel van verzoeker duidelijk: hij zal aanwezig zijn op de algemene vergadering van de VZW, hij zal getuigen bij activiteiten van de VZW en bij fondsenverwerving over het werk van de VZW in Gambia en hij zal gaan spreken in klassen van het Heilig-Hart Instituut Heverlee.

De laatste bladzijde van stuk 29 bij de visumaanvraag vermeldde daarenboven de concrete planning van verzoeker in België:

"Op de planning van B. M. (...), zoals die vandaag gekend is, staan alvast de volgende activiteiten:

- Planningsvergadering van de vzw Halaai Xale op 7 november, controle van zijn boekhouding door de treasurer
- Voorbereiding budget en financieel plan
- Algemene vergadering van Halaai Xale Gambia op vrijdag 10 november 18 november 2017 Pasta-Avond om fondsen te werven, met toespraak van Batou
- Gedurende november-december 2017: verkoopstand op 2de handsmarkten in de regio, selectie nog nader te bepalen
- 3 december 2017 Kerstmarkt, cc. De Maere te Tielt-Winge met informele sessies 23 december 2017 Kerstmarkt, Sint-Pietersschool te Korbeek-lo, verkoopstand December 2017 (juiste datum nog te bepalen op de ledenvergadering van 14 september) algemene ledenvergadering GRIS Lubbeek, uitleg over het project, de evolutie en toekomstige stappen
- Januari 2018: infosessies van 2 uur voor de leerlingen van het Heilig-Hartinstituut (waarvoor hij uitgenodigd is per brief, zie bijlagen bij deze aanvraag)
 - o 2de graad klassen op ma. 15 en wo. 17 jan
 - o 1ste graad klassen op vrij. 14 en ma. 22 januari
 - o 3de graad klassen op di. 23 en don. 25 januari"

De bestreden beslissing heeft duidelijk geen aandacht besteed aan deze stukken, waaruit duidelijk blijkt wat verzoeker in België komt doen, zelfs dag per dag. Zou het zorgvuldigheidsbeginsel nageleefd worden, had verwerende partij nooit kunnen oordelen dat het reisdoel niet duidelijk was en dat verzoeker enkel komt vertellen over het leven in Gambia.

Daarenboven, door te motiveren dat verzoeker "verklaart dat hij komt vertellen hoe men leeft in Gambia", terwijl zowel de VZW als de school duidelijk gepreciseerd hadden dat hij zijn ervaring komt vertellen om kinderen en de bevolking te sensibiliseren over het belang van ontwikkelingssamenwerking en het concreet werk van HAALAI XALE, schendt de bestreden beslissing de motiveringsplicht.

• Verwerende partij verwijt aan verzoeker dat hij geen verlofattest neerlegt

Men leest in de bestreden beslissing: "Ontbreken recent verlofattest dat de duur van het gevraagde verblijf dekt".

Er werd nochtans uitvoerig uitgelegd in de begeleidende brief bij de visumaanvraag dat verzoeker zelfstandig is:

"Zoals reeds aangekaart is verzoeker taxichauffeur voor toeristen in Kartong (GAMBIA).

Hij oefent deze job echter uit als zelfstandige, waardoor het hem onmogelijk is om de in de twee weigeringen van zijn visumaanvraag aangekaarte documenten voor te leggen: loonfiches, bewijs van betaling van sociale bijdragen en bewijs van verloven."

Had verwerende partij de begeleidende brief correct gelezen, dan had het nooit verweten aan verzoeker dat hij geen verlofattest heeft neergelegd, gezien zijn zelfstandige activiteit.

De andere activiteit van verzoeker is zijn werk voor de VZW HAALAI XALE, en het is in het kader van dat werk dat hij naar België wou komen.

• Verwerende partij verwijt aan verzoeker dat hij onvoldoende waarborgen biedt die zijn terugkeer garanderen omdat hij niet over voldoende regelmatige persoonlijke bestaansmiddelen beschikt en geen bewijzen voorlegt van resterende belangen in zijn land van origine.

Ten eerste dient benadrukt te worden dat verzoeker zijn vliegticket voor de terugkeer had gereserveerd, en een bewijs ervan had voorgelegd. Pieter S. (...), zijn garant in België, ging bovendien met hem meegaan, wat ook bewezen was (zie stuk 32 van de visumaanvraag). De bestreden beslissing maakt geen vermelding hiervan.

Er blijkt duidelijk uit de motivering van de bestreden beslissing dat verwerende partij helemaal niet zorgvuldig te werk is gegaan, onder meer als het oordeelt dat verzoeker geen bewijs voorlegt van resterende belangen in zijn land van origine.

Verzoeker is coördinator van de VZW HALAAI XALE. Dat is het project van zijn leven en dat is ook in het kader van dat project dat verzoeker naar België wenst te komen. Dit blijkt duidelijk uit de stukken gevoegd bij de aanvraag, zoals stuk 30:

"Omwille van zijn goede kennis van de Engelse taal, zijn kennis van de gemeenschap, zijn rol als bemiddelaar met de gemeenschap en zijn bewezen integriteit, hebben we hem geselecteerd als coördinator van onze organisatie in Gambia. Batou volgt alles ter plaatse op. Hij stuurt de werken aan, zoekt de geschikte werklui, onderhandelt over prijzen en lonen, gaat op zoek naar de materialen die we nodig hebben en coördineert de werkzaamheden. Hij is ook de spreekbuis naar ons toe betreffende de noden van de lokale gemeenschap. (...) Batou is voor ons de persoon die de belangen van onze vzw in Gambia behartigt en bij de terugkeer na zijn tijdelijk verblijf hier dat verder zal doen."

Verzoeker heeft dus grote verantwoordelijkheden voor de VZW in Gambia. Er wordt voldoende aangetoond dat hij zijn werk voor de ontwikkeling van zijn lokale gemeenschap niet zal opgeven om in België te blijven.

Er werden ook foto's toegevoegd van zijn huis, waaruit blijkt dat verzoeker alles heeft wat hij nodig heeft. Hij heeft landbouwgrond en een tweekamerwoning in Kartong, met keuken, badkamer, slaapkamer en een tuintje. Het bewijs van eigendom werd ook gebracht in stuk 18 en 20 van de visumaanvraag. Daarenboven heeft verzoeker zijn eigen taxi voor toeristen, wat een goeie baan is in Gambia (stuk 6, 7, 8 en 9 van de visumaanvraag).

Een zorgvuldige lezing van de visumaanvraag zou onmogelijk tot de conclusie kunnen leiden dat verzoeker onvoldoende resterende belangen zou hebben in zijn land van origine: hij heeft er werk, een mooi huis, maar vooral een ontwikkelingsproject, met de vzw Halaai Xale.

Wat de inkomsten van verzoeker betreft, vermeldde de visumaanvraag het volgende:

"Wél legt hij het bewijs van de verzekering dat hij voor zijn taxi betaalt, neer.

(stuk 6)

Hij legt tevens het betalingsbewijs neer van de belastingen die hij op zijn inkomsten heeft betaald.

(stuk 7)

Hij legt nog het bewijs neer dat zijn taxi geregistreerd is in Gambia en dat hij de belastingen voor zijn geregistreerde "commercial vehicle" weldegelijk heeft betaald.

(stuk 8)

Verder legt hij ook nog een document neer, genaamd "Taxpayer Identification Number Certificate", gedateerd uit 2008, waaruit kan worden afgeleid dat verzoeker minstens sinds deze datum belastingen betaalt en dus sindsdien werkzaam is.

(stuk 9)

Hij is ook in het bezit van een Gambiaans rijbewijs.

(stuk 10)

Uiteindelijk legt hij zijn bankuittreksels voor van de afgelopen zes maanden. Hieruit blijkt dat hij regelmatig geld stort en afhaalt van de "Trust Bank Bakau Branch" in Banjul en dat de saldo op zijn bankrekening op 22.08.2017 214.843,51 dalasis bedroeg, oftewel 3.902,52 €.

(stukken 11 a 13)

Uit al deze elementen blijkt vervolgens dat verzoeker eigenaar is van een taxi (oftewel een "commercial vehicle"), waarvoor hij al jaren belastingen betaalt, en dat hijzelf belastingen betaalt op de inkomsten die hij int."

Verzoeker beschikt dus zeker over voldoende bestaansmiddelen om terug te keren naar Gambia, zoals vereist door artikel 32 Visumcode. Het omgekeerde beweren wijst op een schending van de zorgvuldigheidsplicht door verwerende partij.

Er blijkt niet uit de bestreden beslissing dat er rekening werd gehouden met de aangevoerde elementen, met name de banden van verzoeker met zijn land van herkomst en zijn financiële situatie.

De zorgvuldigheidsplicht is geschonden.

Tweede onderdeel: de bestreden beslissing is gebaseerd op een manifeste beoordelingsfout gezien het kennelijk onredelijk is om te oordelen dat verzoekers reisdoel niet duidelijk zou zijn, noch dat hij zijn voornemen om het land te verlaten na het verstrijken van het visum niet aannemelijk zou hebben gemaakt, en schendt bijgevolg de materiële motiveringsplicht

Gezien het geheel van de elementen die neergelegd werden bij de visumaanvraag is de bestreden beslissing kennelijk onredelijk als het oordeelt dat verzoekers reisdoel niet duidelijk zou zijn alsook dat zijn voornemen om het land te verlaten net het verstrijken van het visum niet voldoende zou blijken.

Deze verschillende elementen werden in het eerste onderdeel al toegelicht.

Gezien de verschillende uitnodigingen en het werk van verzoeker voor de vereniging Halaai Xale, de algemene vergadering en de workshops voor leerlingen rond ontwikkelingssamenwerking (zie hierboven), alsook de duidelijke planning die gemaakt werd (stuk 29 van de visumaanvraag) kon verwerende partij niet redelijk oordelen dat het reisdoel niet duidelijk was.

Het eerste reisdoel is de organisatie Halaai Xale tekomen voorstellen en het project uit de doeken te doen aan sympathisanten en geldschietters in België. Meerdere activiteiten waren gepland alsook fundraising sessies. Zo waren er evenementen gepland op 1 8.11.2017, 3.12, 1 6-1 7.12 en 22.12 (fundraising), en verschillende workshops in het Heilig Hart Instituut Heverlee. Het tweede reisdoel was de deelname aan de Algemene Vergadering. Verzoeker diende de financiële rapporten voor te leggen als coördinator van de VZW, en de planning voor de komende jaren.

Hetzelfde geldt voor het voornemen om het land te verlaten na verloop van het visum. Gezien de verantwoordelijkheden van verzoeker in de vzw Halaai Xale in Gambia, zijn eigendom over een stuk landbouwgrond (stuk 18 en 20 van de visumaanvraag), zijn recent gebouwd huis (stuk 19) en zijn werk als taxichauffeur met eigen groene toeristen taxi (stuk 6, 7, 8 en 9 van de visumaanvraag), is het kennelijk onredelijk om te oordelen dat verzoeker onvoldoende resterende belangen zou hebben in Gambia.

Gezien verzoeker over bijna 4000€ beschikt en gezien de kosten van zijn verblijf gedragen zullen worden door Pieter S. (..) en Astrid C. (..), is het kennelijk onredelijk om te oordelen dat verzoeker over onvoldoende middelen zou beschikken voor zijn verblijf in België en om terug te keren naar Gambia.

De weigeringsgrond voorzien in artikel 32, lid 1, onder b) van de Visumcode, houdt in dat er redelijke twijfel bestaat over het voornemen van de aanvrager om het grondgebied van de lidstaten te verlaten voor het verstrijken van de geldigheid van het aangevraagde visum. Het is dus geenszins vereist dat verwerende partij, om te bepalen of hij gehouden is een visum af te geven, zekerheid krijgt over het voornemen van de aanvrager om het grondgebied voor het verstrijken van de geldigheid van het aangevraagde visum te verlaten. Hij dient daarentegen te bepalen of er redelijke twijfel over dat voornemen bestaat waarbij hij over een beoordelingsmarge beschikt (HvJ 19 december 2013, C-84/12, Koushkaki, pt. 67-69).

Verwerende partij moet daartoe een individueel onderzoek van de visumaanvraag verrichten waarin rekening wordt gehouden met, enerzijds, de algemene situatie in het land waar de aanvrager woont en, anderzijds, zijn persoonlijke omstandigheden, met name zijn gezins-, sociale en economische situatie, het eventuele bestaan van eerdere legale of illegale verblijven in een van de lidstaten alsmede zijn banden in het land waarin hij woont en in de lidstaten.

Dat onderzoek is duidelijk niet geschiedt, en de motieven waarop de bestreden beslissing gebaseerd is doen blijken van een kennelijke beoordelingsfout.

Gezien de Gambiaanse context moet geoordeeld worden dat verzoeker een vermogende persoon is in Gambia, met een goed en stabiel werk (toeristentaxi), alsook zijn werk van coordinator voor de vzw Halaai Xale.

Daarnaast, het feit dat verzoeker eerder niet binnen Schengen reisde, kan onmogelijk betekenen dat zijn visum ipso facto zou worden geweigerd. Indien die redenering zou worden doorgetrokken, betekent dit dat niemand die eerder niet binnen Schengen reisde, nog een visum zou kunnen verkrijgen. Deze redenering is totaal ridicuul...

Ook de stelling dat verzoeker jong is en ongehuwd laat niet toe om, ondanks de talrijke elementen die neergelegd werden over zijn banden met zijn land van herkomst, te betwisten aan zijn voornemen om terug te keren. Daarenboven is verzoeker 41 jaar oud, wat moeilijk nog jong te noemen is. Deze stelling is dus niet gebaseerd op een correcte feitenvinding.

Om die redenen wordt ook de materiële motiveringsplicht geschonden.

Als laatste dient te worden vastgesteld dat de bestreden beslissing op een verkeerde feitenvinding is gebaseerd gezien het van verzoeker een verlofattest vereist terwijl hij zelfstandig is. De materiële motiveringsplicht wordt hier opnieuw geschonden.

Derde onderdeel: schending van de formele motiveringsplicht gezien de motivering niet adequaat is terwijl het bestuur over een ruime appreciatiebevoegdheid beschikt

De bestreden beslissing laat niet toe om te begrijpen waarom de elementen die werden aangevoerd in de visumaanvraag niet volstaan om het reisdoel en het voornemen om terug te keren na verloop van het visum aannemelijk te maken.

Gezien het bestuur bij het beoordelen van deze elementen over een ruime appreciatiebevoegdheid beschikt, diende de bestreden beslissing te motiveren waarom de aangevoerde elementen niet voldoende waren."

2.5. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710).

Zoals uit de bestreden beslissing blijkt wordt gemotiveerd waarom de verzoekende partij geen visum type C wordt afgeleverd waarbij verwezen wordt naar artikel 32 van de Visumcode en wordt uiteengezet dat het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf onvoldoende zijn aangetoond alsook dat het voornemen om het grondgebied van de lidstaten voor het verstrijken van het visum te verlaten niet kon worden vastgesteld. De redenen daartoe worden vermeld.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kent nu zij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt in een middel, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

2.6. Het respect voor de zorgvuldigheidsplicht houdt in dat de administratie bij het nemen van een beslissing zich moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

2.7. Het redelijkheidsbeginsel staat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

2.8. De aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel wordt onderzocht in het licht van artikel 32 van de Visumcode op grond waarvan de bestreden beslissing werd genomen en waarvan de schending eveneens wordt aangevoerd.

2.9. Artikel 23, lid 4 van de Visumcode bepaalt dat een visum kan worden geweigerd overeenkomstig artikel 32, lid 1 van de Visumcode.

Artikel 32, lid 1 van de Visumcode bepaalt:

“Onverminderd artikel 25, lid 1, wordt een visum geweigerd:

a) indien de aanvrager:

i) een vals, nagemaakt of vervalst reisdocument heeft overgelegd;

ii) het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf niet heeft aangetoond;

iii) niet heeft aangetoond over voldoende middelen van bestaan te beschikken, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor zijn terugreis naar het land van herkomst of verblijf, of voor doorreis naar een derde land waar hij met zekerheid zal worden toegelaten, of in de mogelijkheid te verkeren deze middelen legaal te verkrijgen;

iv) in de lopende periode van zes maanden reeds drie maanden op het grondgebied van de lidstaten heeft verbleven op grond van een eenvormig visum of een visum met territoriaal beperkte geldigheid;

v) ter fine van weigering van toegang in het SIS gesignaleerd staat;

vi) wordt beschouwd als een bedreiging van de openbare orde, de binnenlandse veiligheid, de volksgezondheid als omschreven in artikel 2, lid 19, van de Schengengrenscore, of de internationale betrekkingen van één van de lidstaten, en met name of hij om dezelfde redenen met het oog op weigering van toegang gesignaleerd staat in de nationale databanken van de lidstaten;

vii) in voorkomend geval, niet heeft aangetoond te beschikken over een toereikende en geldige medische reisverzekering,

of

b) indien er redelijke twijfel bestaat over de echtheid van de door de aanvrager overgelegde bewijsstukken of over de geloofwaardigheid van de inhoud ervan, de betrouwbaarheid van de verklaringen van de aanvrager of zijn voornemen om het grondgebied van de lidstaten te verlaten vóór het verstrijken van de geldigheid van het aangevraagde visum.”

Uit de samenlezing van deze bepalingen volgt dat de verwerende partij op grond van elk van de hierboven vermelde motieven de aanvraag kan weigeren. Daarbij is niet voorzien in een systeem van cumulatieve weigeringsmotieven op grond waarvan men het visum zou kunnen weigeren. De vaststelling dat is voldaan aan één van de opgesomde weigeringsmotieven zoals vermeld onder artikel 32, lid 1 hiervoor geciteerd, volstaat om een visumaanvraag te weigeren.

Bij het onderzoek van een aanvraag voor een visum kort verblijf beschikt de gemachtigde over een ruime beoordelingsmarge met betrekking tot de relevante toepassingsvoorwaarden van de artikelen 23, lid 4 en 32, lid 1 van de Visumcode en de beoordeling van de relevante feiten, om te bepalen of één van die weigeringsgronden aan de aanvrager kan worden tegengeworpen (HvJ 19 december 2013, C-84/12, Koushaki, pt. 60-63).

2.10. De bedoeling van de Uniewetgever om de nationale autoriteiten een beoordelingsmarge te laten, volgt overigens uit de bewoordingen van de artikelen 21, lid 1, en 32, lid 1 van die Visumcode. Deze bepalingen verplichten die autoriteiten een *“toetsing [te verrichten] van de vraag of de aanvrager een risico van illegale immigratie”* vertegenwoordigt, *“bijzondere aandacht”* te schenken aan bepaalde aspecten van diens situatie, en te bepalen of er *“redelijke twijfel”* bestaat over bepaalde aspecten.

In casu verwijst de bestreden beslissing naar artikel 32 (meer specifiek, lid 1, onder a en b) van de Visumcode waarbij wordt gesteld dat het reisdoel onvoldoende is aangetoond en het voornemen van verzoekende partij om het grondgebied van de lidstaat voor het verstrijken van het visum te verlaten niet kon worden vastgesteld. Bijgevolg bevat de weigeringsbeslissing twee afzonderlijke motieven die elk op zichzelf volstaan om de weigering te onderbouwen.

2.11. Wat betreft het eerste weigeringsmotief: *“Het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf zijn onvoldoende aangetoond*

Betrokkene maakt niet voldoende duidelijk wat hij juist komt doen in België: hij verklaart dat hij komt vertellen over hoe men leeft in Gambië.

Bijgevolg is het reisdoel onvoldoende aangetoond.” stelt de verzoekende partij dat geen rekening werd gehouden met alle elementen die zij naar aanleiding van haar aanvraag heeft neergelegd. Zo wijst zij erop dat zij een begeleidende brief van de raadvrouw bij haar aanvraag heeft gevoegd, alsook een schrijven van het echtpaar C.-S., een uitnodiging van het Heilig Hart-Instituut en een stuk waaruit de activiteiten blijken waarvoor de verzoekende partij werd uitgenodigd en haar planning. Verder werd ook een uitnodiging van de algemene vergadering voorgelegd. Uit al deze stukken blijkt het reisdoel van verzoekende partij duidelijk. Evenwel heeft de bestreden beslissing hier geen aandacht aan besteed.

2.12. Uit nazicht van het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij op 12 oktober 2017 een aanvraag voor een visum kort verblijf heeft ingediend. Naar aanleiding hiervan geeft de ambassade een neutraal advies aan de dienst vreemdelingenzaken stellende:

“Demande de visa N°:BEL0085000000000000000000000065117

Envoyée par: AMBABEL - Dakar

Transmise le: 12/10/2017, Introduite le: 18/10/2017

Dossier attribué à l'office des étrangers

DESCRIPTION CODE OPINION: Rejet du visa précédent (à préciser)

Visald : 61128

DESCRIPTION CODE OPINION: Avis neutre

17/10/2017 - Analyse

But de voyage serait plutôt imprécis - on aurait pu penser à une invitation en rapport avec une campagne de collecte de fonds de l'ASBL en appui au développement en Gambie, dont le requérant est membre, mais pas pour juste raconter en Belgique comment on gagne sa vie en Gambie.

Avis neutre du Poste; soumettons à DVZOE pour décision (MB)

DESCRIPTION CODE OPINION: Commentaire libre

invitation Privée

1. but du séjour: désire visiter des amis dans le cadre d'un projet en Gambie

2. requérant :

- état civil : célibataire

- situation professionnelle : chauffeur de Taxi

- attestation d'emploi : Attestation de membre de l'association "the tourist driver's"

- revenus pays d'origine : Extrait de compte (trust bank) solde au 22.08.2017= 214 843.51 GMD soit= 3 854,48EUR

+ acte de vente d'un terrain en faveur du requérant

3. lien : prouvé par lettre d'invitation

4. garant :

- annexe 3bis: ok

- ci du garant: NN 57080427384

- MEX : fiches salaires des mois de Fév, Mars, Avril, Mai et juin 2 425,29Eur/mois + juilletvet Aout= 2458,38Eur/mois présense fiches si aires époux de la garante (P. S. (..)) des moi de Mars2 122,12 Avril= 3 8222,25Eur, Mai= 2122,15 et juin= 2 122,16Eur et Juillet= 2 153,29Eur et Aout= 2153,29Eur extrait de rôle 2016 (revenus 2015)= 54 885,62 Eur

- composition de ménage : garant + épouse + fils + invité

5. documents divers :

- billet A/R : du 06.11.2017 au 02.02.2018

- Assurance Schengen : du 07.11.2017 au 02.02.2018

Présente:

- Statuts de la Fondation Haalai xale Gambia en Gambie

- Photos de la Fondation

- copie Passeport au nom C. A. C. M. (..)

- reçu paiement taxe au nom du requérant

- copie CI du requérant

- Photos de la maison du requérant

--refus NLD a Accra le 08.06.2016 pour VF, motifs : "votre volonté de quitter le territoire des États membres avant l'expiration du visa n'a pas pu être établi ; l'objet et les conditions du séjour envisagé n'ont pas été justifiés"

--2 refus dans ce poste en 2016 et 2017 (61128,61863)

17/10/2017 - Analyse

Demande de visa N°:BEL00850000000000000000000065117

Envoyée par: AMBABEL - Dakar

Transmise le: 12/10/2017, Introduite le: 18/10/2017

Dossier attribué à l'office des étrangers

Requérant

* Célibataire, profession aléatoire

* 2 refus précédents consécutifs (dossiers n° 61128 & 61863).

17/10/2017 - Analyse

But de voyage serait plutôt imprécis - on aurait pu penser à une invitation rapport avec une campagne de collecte de fonds de l'ASBL en appui au développement en Gambie, dont le requérant est membre, mais pas pour juste raconter en Belgique comment on gagne sa vie en Gambie.

Avis neutre du Poste; soumettons à DVZOE pour décision (MB)"

Uit dit advies blijkt dat verzoekende partij inderdaad diverse documenten heeft voorgelegd. Bovendien betwist de verwerende partij in de nota met opmerkingen niet dat de verzoekende partij de door haar in het verzoekschrift opgesomde stukken heeft gevoegd bij de aanvraag.

Uit deze stukken blijkt inderdaad dat een overzicht wordt gegeven van de planning van verzoekende partij in België en wordt uiteengezet wat verzoekende partij precies komt doen in België, met name wordt gesteld dat verzoekende partij ondermeer wordt uitgenodigd door het Heilig Hart-Instituut te Heverlee om vanuit haar levenservaring te komen spreken over het dagelijkse leven in Gambia alsook over hoe kleine ontwikkelingsprojecten kunnen bijdragen op lokaal vlak. Er wordt daarbij verwezen naar de organisatie Halaai Xale Gambia waarvoor verzoekende partij werk verricht in Gambia. Verder wordt ook een brief gevoegd van de voorzitter van de vzw Halaai Xale Gambia waaruit blijkt dat het om een humanitaire organisatie gaat die een aantal projecten lopende heeft in Gambia. Voor de fondsenwerving ervan werden enkele activiteiten in België opgezet. Daarnaast wordt ook gewezen op de wettelijke verplichting om jaarlijks een algemene vergadering te houden waar de aanwezigheid van alle bestuurders vereist is, waaronder dus ook de aanwezigheid van de verzoekende partij. Verzoekende partij wordt dan ook uitgenodigd om aan deze jaarlijkse verplichting te voldoen als lid van de "board of trustees". Aangezien verzoekende partij in Gambia de financiën beheert en de betalingen regelt, is het noodzakelijk dat zij als medebestuurder de verantwoording van de uitgaven toelicht tijdens de bestuurdersvergadering. Anderzijds is het ook een opportuniteit voor verzoekende partij om het project in Gambia vanuit eerste hand te komen voorstellen en de werking in België te ondersteunen. Dit is een belangrijk en essentieel onderdeel in de fondsenwerving. Er wordt besloten dat verzoekende partij in België zal deelnemen aan alle werkzaamheden en vergaderingen van de vzw en er verder bezoeken zullen zijn aan de met de vzw samenwerkende scholen waar er infosessies gepland zijn met de

leerlingen waarbij verzoekende partij het project in beeld zal brengen en zal getuigen over de leefomstandigheden in Gambia.

De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing gemotiveerd wordt dat het doel en de omstandigheden van het verblijf onvoldoende zijn aangetoond omdat: *“Betrokkene maakt niet duidelijk wat hij juist komt doen in België: hij verklaart dat hij komt vertellen over hoe men leeft in Gambia”*.

Uit de voorgelegde stukken blijkt evenwel dat duidelijk het reisdoel van de verzoekende partij gekaderd wordt in de activiteiten van de vzw waar zij coördinator / medebestuurder van is en dit geenszins gereduceerd kan worden tot een loutere verklaring dat verzoekende partij komt vertellen hoe men leeft in Gambia.

De verzoekende partij kan dan ook gevolgd worden in haar betoog dat het motief dat *“Het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf zijn onvoldoende aangetoond”* onzorgvuldig is en geen rekening houdt met alle voorgelegde stukken.

In de nota met opmerkingen verdedigt de verwerende partij op geen enkele wijze het motief dat *“Het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf zijn onvoldoende aangetoond”*. De argumentatie in de nota met opmerkingen doet dan ook geen afbreuk aan voorgaande vaststelling van de Raad.

2.13. Wat betreft het tweede weigeringsmotief: *“Uw voornemen om het grondgebied van de lidstaat vóór het verstrijken van het visum te verlaten kon niet worden vastgesteld*

Betrokkene levert onvoldoende waarborgen die de terugkeer naar zijn land van origine garanderen omwille van volgende cumulatieve redenen:

Betrokkene is jong, ongehuwd en hij reisde nooit eerder binnen het Schengen gebied.

Betrokkene toont niet aan te beschikken over voldoende regelmatige persoonlijke bestaansmiddelen.

Betrokkene legt geen afdoende bewijzen voor van resterende belangen in zijn land van origine” betoogt de verzoekende partij dat zij een terugkeerticket had geboekt, samen met de garant. Wat haar belangen betreft stelt zij dat eraan voorbij gegaan wordt dat zij coördinator is van de vzw Halaai Xale Gambia en dat het in kader van dat project is dat zij naar België wil komen zoals blijkt uit de stukken gevoegd aan de aanvraag. Zij heeft grote verantwoordelijkheden voor de vzw in Gambia en er werd voldoende aangetoond dat zij haar werk voor de ontwikkeling van haar lokale gemeenschap niet zal opgeven om in België te blijven. Verder werden ook foto's toegevoegd van haar huis waaruit blijkt dat zij alles heeft wat zij nodig heeft. Zij heeft een landbouwgrond en een tweekamerwoning in Kartong alsook heeft zij haar eigen taxi voor toeristen. Al deze stukken werden voorgelegd. Zij wijst tevens op de voorgelegde stukken waaruit blijkt dat zij wel over voldoende bestaansmiddelen beschikt.

2.14. De Raad herinnert eraan dat de weigeringsgrond voorzien in artikel 32, lid 1, onder b) van de Visumcode, inhoudt dat er redelijke twijfel bestaat over het voornemen van de aanvrager om het grondgebied van de lidstaten te verlaten voor het verstrijken van de geldigheid van het aangevraagde visum. Het is dus geenszins vereist dat de gemachtigde, om te bepalen of hij gehouden is een visum af te geven, zekerheid krijgt over het voornemen van de aanvrager om het grondgebied voor het verstrijken van de geldigheid van het aangevraagde visum te verlaten. Hij dient daarentegen te bepalen of er redelijke twijfel over dat voornemen bestaat waarbij hij over een beoordelingsmarge beschikt (HvJ 19 december 2013, C-84/12, Koushkaki, pt. 67-69). De gemachtigde moet daartoe een individueel onderzoek van de visumaanvraag verrichten waarin rekening wordt gehouden met, enerzijds, de algemene situatie in het land waarin de aanvrager woont en, anderzijds, zijn persoonlijke omstandigheden, met name zijn gezins-, sociale en economische situatie, het eventuele bestaan van eerdere legale of illegale verblijven in een van de lidstaten alsmede zijn banden in het land waarin hij woont en in de lidstaten.

In dit kader verwijst de Raad naar artikel 14 van de Visumcode dat luidt als volgt:

“1. Van aanvragers van een eenvormig visum wordt verlangd dat zij het volgende verstrekken:

a) documenten waaruit het doel van de reis blijkt;

b) documenten met betrekking tot logies of het bewijs van voldoende middelen om in logies te voorzien;

c) documenten waaruit blijkt dat de aanvrager voldoende middelen van bestaan heeft zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor zijn terugreis naar het land van herkomst of verblijf, of voor doorreis naar een derde land waar hij zeker zal worden toegelaten, of in de mogelijkheid verkeert deze

middelen legaal te verkrijgen, overeenkomstig artikel 5, lid 1, onder c), en lid 3, van de Schengengrenscodes;

d) informatie die het mogelijk maakt het voornemen van de aanvrager om het grondgebied van de lidstaten vóór het verstrijken van de geldigheid van het aangevraagde visum te verlaten, te beoordelen. (...).

3. Een niet-limitatieve lijst van bewijsstukken die het consulaat van de aanvrager kan verlangen om te verifiëren of wordt voldaan aan de voorwaarden van de leden 1 en 2, is opgenomen in bijlage II."

Krachtens artikel 14, lid 1, sub d van de Visumcode staat het de aanvrager vrij om bij zijn aanvraag voor een visum kort verblijf de informatie te verstrekken aan de hand waarvan zijn voornemen om het grondgebied van de lidstaten vóór het verstrijken van de geldigheid van het aangevraagde visum te verlaten, kan worden beoordeeld. Het is aldus aan de visumaanvrager om de informatie te verstrekken, waarvan de geloofwaardigheid moet worden aangetoond met relevante en betrouwbare bewijzen, die de twijfel kunnen wegnemen over zijn voornemen om het grondgebied van de lidstaten vóór het verstrijken van de geldigheid van het aangevraagde visum te verlaten (HvJ 19 december 2013, C-84/12, Koushaki, pt. 71-72).

In die zin preciseert de bijlage II bij de Visumcode een aantal documenten aan de hand waarvan het voornemen van de aanvrager om het grondgebied van de lidstaten te verlaten kan worden getoetst, met name:

- "1. reservering van een retour- of rondreisticket*
- 2. bewijs van financiële middelen in het land van verblijf;*
- 3. bewijs van een dienstverband: bankafschriften;*
- 4. eigendomsbewijzen van onroerend goed;*
- 5. bewijs van integratie in het land van verblijf: familiebanden; beroepssituatie."*

2.15. Het is geenszins betwist dat de verzoekende partij het bewijs van een retourticket heeft voorgelegd. Verder blijkt uit het advies van de ambassade dat zij tevens taxichauffeur is en dat zij een attest van tewerkstelling heeft voorgelegd, meer bepaald een attest van lidmaatschap van de vereniging *"the tourist driver's"*, dat zij belastingen betaalt in het herkomstland, dat zij een rekening heeft met daarop 3 854, 48 euro, dat zij een grond heeft aangekocht en dat zij foto's heeft voorgelegd van haar huis in het herkomstland. Verder blijkt uit de voorgelegde stukken dat zij zich ter plaatse inzet voor een vzw alsook dat zij belastingen betaalt.

Uit de motivering dat *"Betrokkene is jong, ongehuwd en hij reisde nooit eerder binnen het Schengengrondgebied. Betrokkene toont niet aan te beschikken over voldoende regelmatige persoonlijke bestaansmiddelen. Betrokkene legt geen afdoende bewijzen voor van resterende belangen in zijn land van origine."* blijkt niet dat de verwerende partij rekening heeft gehouden met de door de verzoekende partij voorgelegde stukken aangaande haar persoonlijke situatie in het herkomstland en de banden die zij hiermee heeft. Immers kan uit dergelijke motivering niet blijken waarom ondanks het gegeven dat verzoekende partij in het herkomstland werkt, een wagen bezit, zij zich ter plaatse ook inzet voor een vzw, en zij aldaar ook eigenaar is van een grond en een huis, de verwerende partij toch tot het besluit komt dat er geen afdoende bewijzen zijn voorgelegd van resterende belangen in Gambia. Het motief dat zij jong en ongehuwd is en nooit eerder reisde, kan aan deze vaststelling geen afbreuk doen. Het komt aan de verwerende partij toe duidelijk uiteen te zetten waarom, ondanks de voorgelegde stukken die doen getuigen van een band met het herkomstland, deze band toch niet afdoende is aangetoond. Uit de gehanteerde motivering blijkt thans niet dat de verwerende partij op zorgvuldige wijze alle voorgelegde stukken in haar beoordeling heeft betrokken.

Verder blijkt uit de voorgelegde stukken dat verzoekende partij het beroep van taxichauffeur uitoefent in het herkomstland, er een wagen, een grond en een huis bezit, dat zij belastingen betaalt, dat zij een bankrekening heeft in Gambia waaruit de geldtransacties blijken, dat er 3 854, 48 euro op deze rekening staat en dat zij verder verklaarde dat zij als zelfstandig taxichauffeur onmogelijk loonfiches kan voorleggen omdat haar ritten contant worden betaald alsook dat zij geen bewijzen van sociale bijdragen kan voorleggen omdat er in Gambia geen systematisch sociaal zekerheidssysteem bestaat en er dan ook geen systematische betaling is van sociale bijdragen. Zij legt wel het bewijs voor dat zij de verzekering van haar taxi betaalt. Tevens legt zij het bewijs voor van de belastingen die zij op haar inkomsten betaalt. Ook het bewijs dat zij de belastingen voor haar *"commercial vehicle"* betaalt heeft zij voorgelegd. Verder stelt zij dat uit haar bankafschriften blijkt dat zij regelmatig geld stort en afhaalt. Zij

stelt dat hieruit blijkt dat zij eigenaar is van een taxi waarvoor zij al jaren belastingen betaalt en dat zij ook belastingen betaalt op de inkomsten die zij int.

Gelet op alle door de verzoekende partij voorgelegde stukken en verklaringen aangaande haar inkomsten in het land van herkomst blijkt uit de enkele motivering dat *“Betrokkene toont niet aan te beschikken over voldoende regelmatige persoonlijke bestaansmiddelen”* niet dat de verwerende partij de door de verzoekende partij voorgelegde stukken en verklaringen mee in overweging heeft genomen.

Het betoog in de nota met opmerkingen dat *“verzoeker zelf toegeeft dat hij als zelfstandige taxi-chauffeur niet in de mogelijkheid was om loonfiches en betalingen van sociale bijdragen voor te leggen”* gaat volledig voorbij aan de verantwoording die de verzoekende partij daaromtrent aflegde en de overige stavingstukken waaruit volgens de verzoekende partij blijkt dat zij wel degelijk over voldoende regelmatige persoonlijke bestaansmiddelen beschikt. Het kwam de verwerende partij toe deze verklaringen en stukken in overweging te nemen en te motiveren waarom deze niet volstaan, hetgeen zij blijkens de thans voorliggende motivering niet heeft gedaan.

2.16. Voor zover als nodig wijst de Raad er nog op dat, voor zover in de motivering ook gesteld wordt dat: *“Ontbreken recent verlofattest dat de duur van het gevraagde verblijf dekt”*, niet blijkt dat deze motivering op zichzelf voldoende draagkrachtig is om de bestreden beslissing te schragen, dit mede gelet op de bespreking hoger en de vaststelling dat bij de visumaanvraag tevens gesteld werd dat zij in de onmogelijkheid is een verlofattest voor te leggen aangezien zij als zelfstandige werkt. De verwerende partij heeft met deze uitleg geen rekening gehouden, minstens kan dit niet blijken uit het motief dat er geen recent verlofattest werd voorgelegd.

2.17. Een schending van de zorgvuldigheidsplicht wordt aangetoond. Dit leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Een bespreking van het derde middel dringt zich bijgevolg niet meer op.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 6 december 2017 tot weigering van de afgifte van een visum kort verblijf wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig maart tweeduizend negentien door:

mevr. S. DE MUYLDER,
mevr. K. VERHEYDEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

S. DE MUYLDER